

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jacobi Sadoleti Card. Et Episcopi Carpentoractensis Viri
Disertissimi, Opera quæ exstant omnia**

Sadoleto, Jacopo

[Francofurti], 1607

XIV. Iac. Sadoletvs Episc. Carpent. Lazaro Bonamico S.P.D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69244](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69244)

rationesq; conferres. Sed ego tibi non prescribo, satisq; in te
 ipso habeo esse consilij. Hoc dico, quod habeo exploratum, te ve-
 ro verteris, praeclare id quod susceperis esse effecturum. Quo-
 mea de tuo ingenio, & eccellente doctrina opinio, non noua ne-
 que recens, sed iam diu ante mihi suscepta est. Legi carmen tuum,
 admodum probauit: valde enim mihi graue & elegans visum est. Vi-
 rium fructum eiusmodi afferat, ut quod de Pericle scriptum est,
 aculeos relinquat in eorum animis, ad quos maxime ista perti-
 neat. Tuas a Ioan. Caracciolo viro clarissimo literas, de quibus
 in quadam epistola fueras conquestus, iam pridem accepi. Ille
 vero Brunus, doctus (ut ego conijcio) adolescens, scripsit ad me,
 se Gregorio Selua Varensi Episcopo, regio istic legato, cotuber-
 nalem factum esse. Quae hominem, mi Lazare rogo te ut nosse velis:
 talis enim offendens ingenio, humanitate, probitate, doctrina, ut
 plura tibi propter eum Gallia futura sit. Polus ad me scribit, vberri-
 mis elegantissimisque literis, multa ille quidem digna illo ingenio &
 sanctissimis ipsius moribus. Sed plurimum tamen & praecipue de te,
 quae ipse admodum cuperet ad Theologiae studia iam aliquando a-
 nimam adijcere. Quam ego cupiditate eius vehementer probo, ti-
 bus, suadeo, ut hanc diuinam imprimis facultatem & ad salutem no-
 stram necessariam, diutius a tui ingenij thesauris ne habeas se-
 gregata. Sed de his aliis. Nunc tempus interpellat, luxq; & nego-
 tatione, nam haec manu mea scripsi ante lucem. Valebis igitur,
 & omnibus amicis, imprimisque Bembo meo, plurimam a me sa-
 lutem dices. Vale. IX. Calen. Decemb. M.D. XXXIV.

XIV.

IAC. SADOLETVS EPISC. CARPENT.

Lazaro Bonamico S.P.D.

EX his literis Idibus Martij datis, quas ego paulo ante Idus Ma-
 rtijs accepi, illum facio quaestum, quod oprimi & doctissimum
 viri Antonij Palearii amicitia auctus sum. Quem ego me hercule
 hominem plurimum facio, vel propter eius virtutem atque doctrinam,
 in hisq; genere scribendi elegantiam: vel quod ea sunt illius animi
 erga me iudicia ac monumenta, ut non modo amare, sed gratiam
 illi etiam habere sum compellus, si tamen compellitur, qui libere
 quod facit, & studiosè amo certè illi, & gratiam praeterea habeo,
 quia de me ipse meritus est. Qui etiam si nullo suo officio me sibi
 deumisset, propter ingenium tamen, propter optimarum artium
 scientiam mihi erat amandus. Nunc quid me facere oportet, cum
 tanto me obtrinxerit merito? Atque is quod tuam commendatio-
 nem intercedere voluit in nostra amicitia concilianda, quanquam
 illi rectè ac constantè id esse opus negasti: tamè ipse non nihil
 vidit.

vidit. Siue enim quoddam iure fieri à me debere intelligit, sine quod animus meus erga te habet exploratum, sentit id quod verissimum est, nullam esse tantam virtutis commendationem apud me, quæ non tuo testimonio multò fiat verior. Itaque illum, quem spontè & per se iure quidem optimo antea dilexeram, tua nunc commendatione habeo chariorem. Quid autem de eo, deque eius scriptis sentiam, seribo ad ipsum quidem copiosius sunt enim illa à me diligentissimè perlecta. Sed tibi quoque breuiter dico, probari mihi mirificè cum ingenium hominis, & in scribendo elegantiam: tum illud imprimis religionis studium, quod præ se fert: quod quidem vbiunque adest, illa mihi & plena & gratia & pererudita videntur esse. Phædrum meum, quod sis ad calculos iudicij & prouidentie tuæ denudò reuocaturus, valde lætor: magnam quæ in tua consideratione & diligentia eius expoliendi spem habeo. Tantum à te peto pro iure amicitie nostræ, vt ne ambitiosè, nèe erga me nimium indulgeret cum corrigas. Marcum Fortiacum gaudeo tibi esse cordi: certè mihi magna voluptati est tuum de illo adolescente iudicium cum ea opinione quam semper de eo habui, conuenire. Eum tibi commendando quidem, video enim esse satis commendatum, vel ex eo quod contubernio tibi conuictus est. Paulus & te amat, & memoriam tui seruat quam debet, tuque crebrò in sermonibus nostris versaris, quæ & consuetudo tua, & suauitas à nobis requiritur. Qua posteaquam carendum nobis necessariò est, tuas saltem optamus crebriores, nisi Lazare, literas: quod illis desiderium tui nostrum aliqua ex parte leniri sentimus. In quo nobis vt morem gerere ne graueris, equidem te vehementer etiam atque etiam rogo. Vale, & amicis nostris communibus plurimam meis verbis salutem dic. VI. Calendas Junij, M.D. XXXVI.

XV.

IACO SADOLETVS EPISC. CARPENT.

Aonio Paleario S. P. D.

SERIVS accepi literas tuas. Datæ enim illæ III. Idus Februarias, mihi medio fermè Maio sunt redditæ. Quibus perlectis equidem valde lætatus sum, cum tali ingenio, quale tuum mihi iam perspectum est, talem etiam animum erga me plenum amoris & desiderij, coniunctum esse. Quid enim est rerum omnino omnium, quod mihi bonorum & doctorum beneuolentia videatur optabilis? Itaque cum epistolam tuam primò legissem, eaque mihi vehementer placuisset, (est enim & suauiter, & ornate, & peramanter scripta) ab illius statim lectione ad poema tuum me cõtulit, torumque perlegi triduo: singulis videlicet libris in singulos dies